

ЦІЛІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ООН ТА ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ЗЕЛЕНИЙ КУРС

Ткачук В.В., здоб. СО « магістр »

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **О.А. Горобченко**
Миколаївський національний аграрний університет

Європейська економічна інтеграція є складним і тривалим процесом, спрямованим на зближення національних економік, усунення бар'єрів у торгівлі та створення спільного економічного простору. Найбільш розвиненою формою такої інтеграції є Європейський Союз, який виступає унікальним прикладом наднаціонального об'єднання з високим рівнем координації економічної, соціальної та правової політики. Його формування стало результатом історичної необхідності забезпечення стабільності, миру та економічного розвитку в Європі після Другої світової війни.[1]

Сучасна економічна інтеграція в межах ЄС характеризується не лише створенням єдиного внутрішнього ринку, але й глибокою взаємодією держав у сфері макроекономічної політики, фінансів, інновацій та регіонального розвитку. Важливим досягненням стало запровадження єдиної валюти - євро, що значно спростило фінансові операції, підвищило прозорість економічних відносин та сприяло зміцненню внутрішнього ринку. Завдяки цьому країни-члени отримали додаткові переваги у вигляді стабільності валютних курсів та зменшення ризиків у міжнародній торгівлі.

Економічна інтеграція також сприяє зростанню обсягів взаємної торгівлі, активізації інвестиційної діяльності та розвитку підприємництва. Спільна політика у сфері конкуренції, державної допомоги та регулювання ринків дозволяє забезпечити рівні умови для всіх учасників економічних відносин. Крім того, інтеграція створює передумови для розвитку інфраструктури, транспортних мереж та цифрових технологій, що є важливими факторами сучасного економічного зростання.

Разом із економічними аспектами дедалі більшого значення набуває концепція сталого розвитку, яка стала глобальним орієнтиром для більшості країн світу. Значний внесок у формування цієї концепції зробила ООН, що визначила Цілі сталого розвитку як основу для довгострокового розвитку людства. Вони охоплюють широкий спектр питань, включаючи подолання бідності, забезпечення якісної освіти, боротьбу зі зміною клімату та збереження природних ресурсів.[1]

У межах ЄС сталий розвиток інтегрований у всі ключові політики та стратегії. ЄС прагне забезпечити таке економічне зростання, яке не завдає шкоди довкіллю та сприяє соціальній справедливості. У цьому контексті особливого значення набуває Європейський зелений курс-стратегія, що передбачає глибоку трансформацію економіки шляхом переходу до низьковуглецевої моделі розвитку. Реалізація цієї політики включає модернізацію промисловості, розвиток відновлюваної енергетики та впровадження екологічно чистих технологій.[2]

Суттєвою особливістю європейської моделі сталого розвитку є її комплексний характер. Вона поєднує економічну ефективність із соціальною орієнтацією та екологічною відповідальністю. Це проявляється у високому рівні соціального захисту населення, підтримці зайнятості, розвитку освіти та науки. Значна увага приділяється також регіональному розвитку, що дозволяє зменшити нерівномірність між різними територіями та забезпечити більш рівномірний розподіл ресурсів.

Важливу роль у реалізації політики сталого розвитку відіграють інституції ЄС, зокрема Європейська комісія, яка координує діяльність країн-членів, розробляє нормативно-правову базу та контролює виконання стратегічних програм. Завдяки цьому забезпечується узгодженість дій та ефективність впровадження реформ.

Окремої уваги заслуговує фінансовий аспект інтеграції та сталого розвитку. ЄС активно використовує різноманітні фінансові інструменти, включаючи структурні фонди, інвестиційні програми та грантову підтримку. Це дозволяє фінансувати інноваційні проєкти, модернізувати економіку та стимулювати розвиток «зеленої» енергетики. Інвестиції у сталий розвиток розглядаються як важливий фактор довгострокового економічного зростання.[2]

Для України європейська економічна інтеграція має стратегічне значення, оскільки вона відкриває доступ до великого ринку, сучасних технологій та інвестиційних ресурсів. Поглиблення співпраці з ЄС сприяє впровадженню європейських стандартів у різних сферах економіки, підвищенню якості продукції та розвитку інфраструктури. Водночас цей процес потребує адаптації національного законодавства, підвищення ефективності державного управління та забезпечення конкурентоспроможності вітчизняних підприємств.

Слід зазначити, що інтеграція до європейського економічного простору супроводжується певними викликами. Серед них - необхідні значні інвестиції у модернізацію економіки, посилення конкуренції, а також потреба у впровадженні екологічних стандартів, які можуть вимагати додаткових витрат. Проте в довгостроковій перспективі ці заходи сприяють підвищенню ефективності економіки та покращенню якості життя населення.

Таким чином, європейська економічна інтеграція виступає важливим інструментом забезпечення сталого розвитку, оскільки вона поєднує економічне зростання з соціальною стабільністю та екологічною безпекою. Досвід ЄС свідчить про те, що ефективна інтеграційна політика може стати основою для формування сучасної економіки, орієнтованої на розвиток. Для України цей досвід є надзвичайно важливим і може бути використаний як орієнтир у процесі реформування та модернізації національної економіки.

Інформаційні джерела:

1. Sustainable Development Goals URL: https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/sustainable-development-goals_en
2. The European Green Deal Striving to be the first climate-neutral continent URL: https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/priorities-2019-2024/european-green-deal_en